

6-а Субота Посту. Лазарева Субота. Преподобного отця нашого Іпатія, єпископа Гангрєнського - 31 березня

Тропар (глас 1): Спільне воскресіння перед твоїми страстями запевняючи,* з мертвих воздвигнув ти Лазаря, Христе Боже,* тим-то й ми, як отроки, знамена перемоги носячи, тобі,* переможцеві смерті, восклицуємо:* Осанна в вишніх,* благословен, хто йде в ім'я Господнє.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): Всіх радість, Христос, істина, світло,* життя і світу воскресіння,* з'явився тим, що на землі, своєю добротою* і став образом воскресення,* всім даруючи божественне відпущення.

Замість Трисвятого: Ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Алілуя!

Прокімен (глас 3): Господь просвіщення моє і спаситель мій,* кого убоюся? (Пс 26,1)

Стих: Господь захисник життя мого, кого устрашуся?
(Пс 26,1)

Апостол: (Євр 12,28-13,8): *Браття*, тому що ми приймаємо непохитне царство, зберігаймо благодать, то й служимо нею довподоби Богові з побожністю й острахом. Бо Бог наш – вогонь, що пожирає. Братня любов нехай перебуває! Гостинности не забувайте, бо нею деякі, не відаючи, ангелів були вгостили. Про в'язнів пам'ятайте, немов би ви самі були в кайданах з ними, та про тих, що страждають, оскільки й ви самі в тілі. Подружжя хай у всіх буде в пошані й ложе хай буде без плями, бо Бог буде судити блудників та перелюбців. У вашій поведінці не будьте грошлюбні, задовольняйтеся тим, що маєте, сам бо говорив: «Я тебе не zostавлю, я тебе не покину», так що ми сміло можемо сказати: «Господь – мій помічник: я не боюся. Що

Sixth Saturday of Great Lent: Lazarus Saturday; Our Venerable Father Hypatius Bishop of Gangra (312-37) - March 31.

Text from “[The Divine Liturgy: An Anthology for Worship](#)”; Pg. 639

Troparion (Tone 1): Assuring us before Your Passion of the general resurrection,* You raised Lazarus from the dead, O Christ God;* and so, like the children, we also carry signs of victory* and cry to You, the conqueror of death.* Hosanna in the highest!* Blessed is He who comes* in the name of the Lord.

+Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit. Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion (Tone 2): Christ, the joy of all, the truth, the light,* the life, the resurrection of the universe,* in His goodness has revealed Himself to those on earth;* He Himself has become the pattern of the Resurrection,* granting divine forgiveness to all.

Instead of “Holy God...”: All you who have been baptized into Christ, you have put on Christ. Alleluia!

Prokimenon (Tone 3): The Lord is my light and my Saviour;* whom shall I fear? (Ps 26:1)

verse: The Lord is the protector of my life; of whom shall I be afraid?
(Ps 26:1)

Epistle (Hebrews 12:28-13:8): *Brethren*, we are receiving a kingdom that cannot be shaken, let us give thanks, by which we offer to God an acceptable worship with reverence and awe; for indeed our God is a consuming fire. Let mutual love continue. Do not neglect to show hospitality to strangers, for by doing that some have entertained angels without knowing it. Remember those who are in prison, as though you were in prison with them; those who are being tortured, as though you yourselves were being tortured. Let marriage be held in honour by all, and let the marriage bed be kept undefiled; for God will judge fornicators and adulterers. Keep your lives free from the love of money, and be content with what you have; for he has said, ‘I will never leave you

може мені людина зробити?» Пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні – той самий навіки.

Алилуя (глас 5):

Стих: Господь воцарився, в красу зодягнувся, зодягнувся Господь у силу і перепоясався (Пс 92,1).

Стих: Він бо утвердив вселенну, вона не порушиться (Пс 92,1).

Євангеліє: (Ів 11,1-45): *В той час був один недужий, Лазар з Витанії, села Марії та її сестри Марти. Марія ж, брат якої Лазар слабував, була ота, що миром помазала Господа і волоссям своїм обтерла йому ноги. Отож послали сестри до нього сказати йому: «Господи, той, що любиш ти його, слабує.» Зачувши те Ісус, мовив: «Недуга ця не на смерть, а на славу Божу: щоб Син Божий ним прославився.» Любив же Ісус Марту і її сестру, і Лазаря. Тож як почув, що той хворіє, ще два дні лишився на тому місці, де перебував. Щойно по тому мовив до учнів: «Ще раз до Юдеї вирушаймо.» Учні ж йому казали: «Учителю, оце недавно юдеї тебе каменувати хотіли, а ти знов туди ідеш?» Відрік Ісус: «Чи не дванадцять годин днів? Коли хтось удень ходить, то не спотикається, бачить бо світло світу цього. Коли ж хтонебудь ходить уночі, то спотикається: у такому нема світла!» Сказав ото, а тоді мовив до них: «Лазар, приятель наш, заснув. Піду, проте, і розбуджу його.» А учні йому: «Господи, коли заснув, то й одужає.» Про його смерть говорив Ісус, вони ж собі гадали, що про спочинок у сні мова його була. Тож Ісус і каже їм одверто: «Лазар упокоївся, і радію я за вас, що мене там не було, – щоб ви увірили! Ходім, однак, до нього.» Тоді Тома, на прізвисько Близнюк, сказав до співучнів: «Ходімо й ми з ним, щоб разом умерти.» Прибувши, застав Ісус його вже чотириденним у гробі. Була ж Витанія недалеко Єрусалиму, стадій з п'ятнадцять, і багато з юдеїв посходилося до Марти та Марії, щоб розважити їх по братові. Почувши ж Марта, що Ісус наближається, метнулась йому назустріч, тоді як Марія сиділа в хаті. Отож заговорила Марта до Ісуса: «Господи, якби ти був тут, – мій брат не вмер би! А й тепер знаю, що все, що попросиш ти в Бога, Бог тобі дасть.» І каже їй Ісус:*

or forsake you.' So we can say with confidence, 'The Lord is my helper; I will not be afraid. What can anyone do to me?' Remember your leaders, those who spoke the word of God to you; consider the outcome of their way of life, and imitate their faith. Jesus Christ is the same yesterday and today and for ever.

Alleluia (Tone 5):

verse: The Lord is King; He is robed in majesty and girded with might (Ps 92:1).

verse: For He has established the world which shall not be shaken (Ps 92:1).

Gospel (John 11:1-45): *At that time a certain man was ill, Lazarus of Bethany, the village of Mary and her sister Martha. Mary was the one who anointed the Lord with perfume and wiped his feet with her hair; her brother Lazarus was ill. So the sisters sent a message to Jesus, 'Lord, he whom you love is ill.' But when Jesus heard it, he said, 'This illness does not lead to death; rather it is for God's glory, so that the Son of God may be glorified through it.' Accordingly, though Jesus loved Martha and her sister and Lazarus, after having heard that Lazarus was ill, he stayed two days longer in the place where he was. Then after this he said to the disciples, 'Let us go to Judea again.' The disciples said to him, 'Rabbi, the Jews were just now trying to stone you, and are you going there again?' Jesus answered, 'Are there not twelve hours of daylight? Those who walk during the day do not stumble, because they see the light of this world. But those who walk at night stumble, because the light is not in them.' After saying this, he told them, 'Our friend Lazarus has fallen asleep, but I am going there to awaken him.' The disciples said to him, 'Lord, if he has fallen asleep, he will be all right.' Jesus, however, had been speaking about his death, but they thought that he was referring merely to sleep. Then Jesus told them plainly, 'Lazarus is dead. For your sake I am glad I was not there, so that you may believe. But let us go to him.' Thomas, who was called the Twin, said to his fellow-disciples, 'Let us also go, that we may die with him.' When Jesus arrived, he found that Lazarus had already been in the tomb for four days. Now Bethany was near Jerusalem, some two miles away, and many of the Jews had come to Martha and Mary to console them about their brother. When Martha heard that Jesus was coming, she went and met him, while Mary stayed at home.*

«Твій брат воскресне.» «Знаю, – каже до нього Марта, – що воскресне у воскресіння, дня останнього.» А Ісус їй: «Я – воскресіння і життя. Хто в мене вірує, той навіть і вмерши – житиме! Кожен, хто живе і в мене вірує, – не вмере повіки. Віриш тому?» «Так, Господи, – каже йому, – вірую, що Христос еси, Божий Син, який гряде у світ цей.» Те сказавши, пішла й покликала свою сестру Марію та й каже пошепки: «Учитель прийшов і тебе кличе.» Ледве та вчула це, підвелася притьмом та й подалась до нього. Ісус ще не ввійшов у село; був він на тому місці, де його зустріла Марта. Юдеї ж, що були в хаті з нею та її розважали, побачивши, що Марія встала похапцем і вийшла, пішли слідом за нею, бо думали, що до гробу подалась, аби там поплакати. Та Марія, прийшовши туди, де був Ісус, і побачивши його, впала йому до ніг і сказала йому: «Господи, якби ти був тут, то мій брат не вмер би!» Побачив Ісус, що вона плаче, а й юдеї, що прийшли з нею, плачуть і собі, тож відчув жалощі в душі і, зворушений, запитав: «Де поклали ви його?» Кажуть йому: «Іди, Господи, і поглянь.» Заплакав Ісус. І заговорили юдеї: «Бач, як він його любив!» А деякі з них мовили: «Чи ж оцей, що сліпому очі зрячими вчинив, не міг так учинити, щоб і отой не помер?» І знову жалощі відчув Ісус у собі і подався до гробу. А була то печера, і камінь лежав зверху. «Відкотіть камінь», звелів Ісус. Марта ж, сестра померлого, каже йому: «Господи, відгонить уже: четвертий бо день.» «А хіба я тобі не казав, – озвався Ісус, – що коли віруєш, то побачиш славу Божу?» Відкотили отже камінь. І звів Ісус очі вгору й мовив: «Отче, тобі подяку складаю, що вислухав еси мене! Я добре знаю, що повсякчас вислуховуєш мене, тож тільки з-за людю, який ото стоїть навколо, сказав я: щоб вони увірили, що ти мене послав.» А промовивши те, кликнув на весь голос: «Лазарю, вийди сюди!» І мертвий вийшов із зав'язаними в полотно руками й ногами та обличчям, хусткою обмотаним. І сказав їм Ісус: «Розв'яжіть його і пустіть, нехай ходить.» І бачивши, що вчинив Ісус, увірували в нього численні юдеї, які зійшлися були до Марії.

Martha said to Jesus, 'Lord, if you had been here, my brother would not have died. But even now I know that God will give you whatever you ask of him.' Jesus said to her, 'Your brother will rise again.' Martha said to him, 'I know that he will rise again in the resurrection on the last day.' Jesus said to her, 'I am the resurrection and the life. Those who believe in me, even though they die, will live, and everyone who lives and believes in me will never die. Do you believe this?' She said to him, 'Yes, Lord, I believe that you are the Messiah, the Son of God, the one coming into the world.' When she had said this, she went back and called her sister Mary, and told her privately, 'The Teacher is here and is calling for you.' And when she heard it, she got up quickly and went to him. Now Jesus had not yet come to the village, but was still at the place where Martha had met him. The Jews who were with her in the house, consoling her, saw Mary get up quickly and go out. They followed her because they thought that she was going to the tomb to weep there. When Mary came where Jesus was and saw him, she knelt at his feet and said to him, 'Lord, if you had been here, my brother would not have died.' When Jesus saw her weeping, and the Jews who came with her also weeping, he was greatly disturbed in spirit and deeply moved. He said, 'Where have you laid him?' They said to him, 'Lord, come and see.' Jesus began to weep. So the Jews said, 'See how he loved him!' But some of them said, 'Could not he who opened the eyes of the blind man have kept this man from dying?' Then Jesus, again greatly disturbed, came to the tomb. It was a cave, and a stone was lying against it. Jesus said, 'Take away the stone.' Martha, the sister of the dead man, said to him, 'Lord, already there is a stench because he has been dead for four days.' Jesus said to her, 'Did I not tell you that if you believed, you would see the glory of God?' So they took away the stone. And Jesus looked upwards and said, 'Father, I thank you for having heard me. I knew that you always hear me, but I have said this for the sake of the crowd standing here, so that they may believe that you sent me.' When he had said this, he cried with a loud voice, 'Lazarus, come out!' The dead man came out, his hands and feet bound with strips of cloth, and his face wrapped in a cloth. Jesus said to them, 'Unbind him, and let him go.' Many of the Jews therefore, who had come with Mary and had seen what Jesus did, believed in him.

Замість Достойно:

Ірмос (глас 8): Люди, чистую славно почитаймо Богородицю, що вогонь божества в утробі неопалимо прийняла, і піснями немовкаючими величаймо.

Причасний: Із уст младенців і немовлят* учинив Ти хвалу (Пс 8,3).
Алилуя (х3).

Instead of “It is truly...”:

Irmos (Tone 4): Let us honour with glory the pure Mother of God; though she received the Divine Fire within her womb, she was not consumed. With never ceasing hymns, O people, we magnify her.

Communion Verse: Out of the mouths of infants and nursing babies* You have perfected praise (Ps 8:3). Alleluia! (3x).